

Aurel Conțu

FIORDURI

poeme sublimiste

SEMĂNĂTORUL
Editura online - decembrie 2009

Cuvânt înainte

Așa cum am încercat și în volumul de debut **Drumul spre casă**, și cum încerc să ilustrez și în **Fiorduri**, poezia următorului mileniu tinde spre o reîntoarcere la originile ei primordiale, aceleași cu rădăcinile vieții. Noul curent literar, căruia i-am zis simplu **sublimism**, și pe care îl voi detalia într-o lucrare în curs de finalizare, urmărește recuperarea simplității pierdute a expresiei poetice și a sentimentului apartenenței noastre “măiestre” la Univers. Citez : „...înainte de a fi culegător și vânător omul primordial, căruia antropologii i-au aplicat pe nedrept eticheta de om primitiv, a fost poet. Nici nu se putea altfel într-un Paradis, așa cum era Pământul la începuturile vieții, în care natura de o frumusețe copleșitoare și viețuitoarele sale dumnezeiești nu puteau lăsa indiferent un suflet de om singur, care nu era nici fluture, nici arbore, nici râu, nici munte, nici animal. Încântarea primului om în fața măreției naturii și a întregului Univers a însemnat primul poem într-un vers scris cu inima. Înobilarea viețuitoarelor cu suflete și transformarea lor în idoli a fost prima personificare din istoria omenirii. Și nu în cele din urmă, desenele

din peșteri, cu nimic mai prejos decât cele ale artiștilor suprarealiști din zilele noastre, au dat aripi cuvântului așezat într-o pasăre...”

Deși la o primă vedere poemele de față par să urmeze strict genul haiku, ele se circumscriu unui concept nou, denumit sublimism, în care trecerea reprezentării de la starea fizică la cea metafizică, prin sublimare, ocolește starea intermediară, cea a fixării normei, controlată de Eu. Mesajul pornește din titlu și se propagă insidios într-un conținut străfulgerat de mirajul clipei. Limitările haiku-ului trădează adesea un snobism infatuat, străin spiritului liber al poeziei, existînd doar în sine și pentru sine ori ființând fără identitatea afirmată de titlu, ca un om fără nume sau fără cap. Sublimismul propune, așadar, o dezrobire a expresiei poetice din lanțurile acestui timp în care mulți dintre noi nu ne mai regăsim.

Autorul

1

Încrîncenare

om în noapte
mâna zgârâie ochiul –
nimic nu curge

2

chinul Facerii

boabe de rouă –
furnici desculțe în zori
caută ziua

3

la porțile cerului

luna bolnavă
ascuțit de flacăra –
nici-un sâmbure

4
nedumerire

buzele arse
cineva plânge tăcut –
unde-i privirea

5
ca într-un vis

păsări de sticlă
milioane de frunze –
și-o singură stea

6
rugăciune în zori

plâng fără lacrimi
Doamne, cad păsări din cer –
unde sunt sfinții

7

bătăi de inimă

**pustiu sufletul –
doar ciori dezbrăcate
peste omături**

8

învrăjbitele stihii

**arbori descărnați –
de-ar sta crivățul nopții
să culeg frunze**

9

clipa de rouă

**ascultă vântul –
poate înțelege și tu
de ce tac melcii**

10

din mine însumi

**prea multe lacrimi –
amintirea clipelor
cer fără stele**

11

primul ghiocel

**piei supărare –
în locul tău speranța
mușcă din muguri**

12

disperare

**prea multe umbre –
și nici un om în oase
cu mâini de flutur**

13

vîrtej de gânduri

nu știu de unde
vin iar vrăbii flămânde –
scapă-mă, Doamne

14

încântare

suflet de greier –
nu îmi ajunge ochiul
destul ca să-l mângâi

15

spaiame

pustiuri de gheață
iarna bate la poartă –
dezlegați lupii

16

vorbe de clacă

**croncănesc corbii
fugiți cât mai departe –
de-ar muri moartea**

17

închipuiri

**țipăte-n noapte
în somnambulice zboruri –
câțiva lilieci**

18

lacrima de sub pleoapă

**diminețile –
izvoare despletite
de plânsul ierbii**

19

drumuri de gând

**cascadele minții –
gânduri întunecate
prăbușesc spaima**

20

înfrigurări

**dureri surde –
nu-mi găsesc umbrele
ca să mă acopăr**

21

ceasuri târzii

**se aud cariile
în inima lemnului –
noaptea tremură**

22
moartea unei zile

**asfințit aprins –
în spatele munților
gâlgâie sânge**

23
roua din ochi

**căprioarele –
priviri neliniștite
în calea fugii**

24
în lanțurile timpului

**un orologiu –
limbile îndoite
stăvilesc clipa**

25

răsărit întunecat

**iată Soarele –
bună dimineața
doamnă cu coasa**

26

nemărginire

**păsări în zbor –
îndepărtări de aripi
numai albastru**

27

fântâna părăsită

**schelet răstignit –
o cumpănă putredă
la răspântie**

28
dezolare

nu-i nici o brazdă –
vai de sămânța de grâu
în gura pietrei

29
prea plin

oftez din suflet –
în hăurile mele
zvârcolesc peștii

30
dinăuntru

dinții clipelor
în dosul gândurilor –
morgă de hoituri

31
călător prin țara nimănui

strâns în propriu gând –
toate drumurile duc
spre mine însumi

32
niște oase și-un craniu

suflet de câine –
cine a deschis poarta
spre neființă

33
tablou neterminat

purpuriu cerul –
nu mi-a mai rămas culori
să aprind luna

34
nepotriviri

blestemat fulger –
în nerăbdarea ploii
potcovesc caii

35
extaz

fiorul timpului
prin toate secundele –
greierii cântă

36
negustor prin gânduri

lîngă o himeră
numărînd minutele –
cumpăr speranță

37
dinaintea furtunii

singur în noapte –
peste atîta beznă
nici o bufniță

38
destin

cai de povară –
lângă fântână corbii
ciugulesc oase

39
bătrânii melci

uitate vremuri –
sub tălpi cochilii albe
adună ecoul

40
mărturisire

sunt o pasăre –
nu știu să plâng altceva
decât cântecul

41
îngeri răpuși

mașini răzlețe –
pe asfaltul de plumb
aripi de fluture

42
armonie

undeva pe lac
înoată o lebădă –
apa e netedă

43

sfârșitul amezii

**o mamă și-un prunc –
nelipsită o pizza
încă fierbinte**

44

rugă în altar

**aceleași gesturi –
în spatele pașilor
numai cenușă**

45

îndemn inofensiv

**dacă aveți ochi
priviți florile de colț
lăcrimând perle**

46
dureri ascunse

**triste gondole –
unde sunt țipătele
pescărușilor**

47
două suflete în unul

**golul din mine
se-nvârte în tine –
și cade în noi**

48
stele bolnave

**plopi dezgoliți –
pe umerii cerului
frunze galbene**

49

fiori de septembrie

**se aud lupii
toamna aleargă prin vii –
gâlgâie vinul**

50

călcînd pe inimă

**am închis ochii
și cînd m-am trezit singur
am strigat – Doamne**

51

ispite

**corăbii în larg
cîntec suav de sirenă –
haide cu mine**

52

ideogramă

chipul femeii –
numai petale de floare
și-un cocostârc

53

mai presus de inimă

am prins un greier –
vioara Stradivarius
lăcrima rouă

54

zădărnicie

căpățâna mea
așezată pe altar –
ultima jertfă

55
de necrezut

**bondar veninos –
mi-a violat liniştea
o păpădie**

56
cugetare

**fără adevăr
numai pietre sfărmate –
vai de şopârle**

57
amintiri

**izvor cristalin –
cândva pietricelele
cunoşteau peştii**

58
prăpastia timpului

umede neguri –
printre oameni de ceară
șobolani negri

59
pierderi colaterale

s-au dus cocorii –
în urma lor disperați
puii nevolnici

60
reverberații

tremur de viespe –
în oglinzile sparte
se ascund șerpii

61
la porțile Raiului

**un râu de sânge
grădina cu trandafiri –
poarta deschisă**

62
la marginea lumii

**un debarcader –
doar o singură barcă
leagănă marea**

63
dubii

**nici noapte, nici zi –
oare de ce cad zorile
între prăpăstii**

64
prin colbul timpului

dune de nisip
îmi caut țipând tăpile –
nicăieri nimeni

65
dăruire

mi-am scos inima –
iată meniul de azi...
poftiți la masă

66
iritare

și mai repede
a sosit ceasul –
ducă-se naibii

67

nevroze matinale

ți-o dau degeaba –
această dimineață
nu-mi aparține

68

condensare

ochii meduzei –
cât tot frigul antarctic
într-o inimă

69

ziua morților

miez de noapte –
câțiva câini printre umbre
becuri bolnave

70

somnul rațiunii

doarme acarul –
în halta sa moartă
croconesc corbii

71

semne

polițiști bolnavi
pistoale ruginite –
a venit toamna

72

suflet pustiu

un tren în gară
nici o locomotivă –
fluieră vântul

73

ghicitul în bobi

**ochi de bufniță –
nu cobî arătare
moartea-i departe**

74

stare de șoc

**privesc văduva –
n-am atâtea picioare
să-mi ajung frica**

75

rupere de zăgaze

**ieșeau caprele –
se zvârcoleau stelele
chiuiiau dracii**

76

tensiuni

râd viermii din măr –
dă-mi un antinevralgic
mă doare capul

77

presentiment

mă calcă un gând –
de ce n-aș muri mâine
pe la amiază

78

efect pervers

am tăiat mierla –
cuțitul cu sânge
picura triluri

79

zădărnicie

prea multe zbateri –
pentru o singură viață
ajung trandafirii

80

fortăreața

în acea piatră
arareori destinul
bate la poartă

81

schiță

sunt un om de nea –
nu am o inimă-n piept
doar lăcaș pentru ea

82

armonie precară

un fir de iarbă
între două pădii
și-o libelulă

83

glaciațiune

casa uitării
nici un lacăt pe ușă –
fără rost cheia

84

vedenii

cristale reci –
sentimentele mele
oglinzi paralele

85

pe ruinele gândului

nu-i totul pierdut –
am încă o inimă
de așezat plânsul

86

flamură în vânt

tristețea din mine –
albatros pe catargul
singurătății

87

destrăbălări nocturne

gaițe sub lună –
în dans lor nebunesc
licuricii sclipesc

88

pelerin etern

pustietate –
departe doi ochi umezi
și o lacrimă

89

spaiame

șipete-n noapte
cineva e pe moarte –
salvarea departe

90

păsările timpului

aripi străvezii –
bat căi întortochiate
cu vâsle pătrate

91

Implacabilul absolut

**la ceasul sortit
lumina unei stele
m-a acoperit**

92

părere

**lună ascunsă
sub o urmă de rază –
o gălbează**

93

țarm

**în fapt de seară –
lăstar de roză cu spini
adună rechini**

94
autoamăgire

sorbind nectarul
m-am întrupat din nou ca
pasărea Pheonix

95
prin ploia nopții

volanul mașinii
mâinile fac semne –
imagini terne

96
relativitate

ieri dragoste
azi doar prietenie –
tristă agonie

97
ecouri

**depărtarea din noi –
răpăitul de tobe
a ultimei ploii**

98
uneori

**gura femeii
adiere de vânt –
dulce otravă**

99
dinăuntru

**iubind în taină –
gândul ascuns mângâie
necunoscutul**

100
strigăt în pustiu

**depărtări crude –
prizonier al iubirii
nimeni nu mă aude**

101
imprudență fatală

**neastâmpărat
se lipește de lampă –
un fluture**

102
intuiție

**de câte ori plâng
cineva știe unde
mâinile-mi frâng**

103
cer

**Ochi de cremene –
mare cutreierată
de uragane**

104
descumpănire

**izvor de cleștar –
pești desenați pe spinare
numai de Soare**

105
firul vieții

**giulgiuri albastre –
ușor destrămându-se
din ghebele noastre**

106
emoții

**cununi de flori
a venit primăvara –
iată primii cocori**

107
singurătate

**ghețuri pe râu –
amiază rece de Crăciun
un lup pe drum**

108
accente inegale

**ascult cum vântul
în tihna mea frământă –
pianul cântă**

109
disperări

**picuri de ploaie –
umezi stâlpii pe străzi
tăcuți maidanezi**

110
amintiri ofilite

**Între două pagini
o floare albă de cais –
a fost un vis**

sfârșit

Iulie 2009